ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.A420253019
Lietas arhīva Nr. AA43-0399-21/3
ECLI:LV:ADAT:2021:0611.A420253019.8.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2021. gada 11. jūnijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Sandra Gintere,
tiesneses Kristīne Kalvāne un Linda Vīnkalna

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „U.P. Agro" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2019. gada 5. augusta lēmuma Nr.30.1-22.9/3557 atcelšanu, sakarā ar SIA „U.P. Agro" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2020. gada 3. novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja SIA „U.P. AGRO" ar 2019. gada 15. februāra muitas deklarācijām Nr.19LV000210025382R0 un Nr.19LV000210025369R4, 2019. gada 16. februāra muitas deklarāciju Nr.19LV000731027132R2, 2019. gada 20. februāra muitas deklarācijām Nr.19LV000814028954R9, Nr.19LV000731029542R3 un Nr.19LV000731029606R9, 2019. gada 23. februāra muitas deklarāciju Nr.19LV000814031613R6, 2019. gada 26. februāra muitas deklarāciju Nr.19LV000731032823R1, 2019. gada 4. marta muitas deklarāciju Nr.19LV000210036942R0, 2019. gada 6. marta muitas deklarāciju Nr.19LV000731038316R0, 2019. gada 18.marta muitas deklarāciju Nr.19LV000814045225R6, 2019. gada 19. marta muitas deklarāciju Nr.19LV000814045280R8 un 2019. gada 22. marta muitas deklarāciju Nr.19LV000731045414R0 (turpmāk – muitas deklarācijas) pieteica muitas procedūru „laišana brīvā apgrozībā", deklarējot preci „lopbarības raugs" ar Kombinētās nomenklatūras (KN) un Kopienas integrētā tarifa (TARIC) kodu 2102 20 19 10, piemērojot minētajai precei ievedmuitas nodokļa pamatlikmi 5,1 % no preces muitas vērtības.

Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) muitas amatpersonas izņēma preču paraugus un atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 9. oktobra Regulas Nr.952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (turpmāk – Muitas kodekss) 195. panta 1. punktam un Pievienotās vērtības nodokļa likuma 85. panta otrajai daļai ar muitas deklarācijām ieviesto lopbarības raugu laida brīvā apgrozībā Eiropas Savienības teritorijā pret drošības naudas depozītu 13 561,89 *euro* iespējamā muitas administrēto maksājumu parāda segšanai.

VID Muitas pārvalde veica muitas deklarācijās sniegto ziņu atbilstības pārbaudi normatīvo aktu prasībām attiecībā uz preču tarifa klasifikāciju. Pārbaudes rezultātā secināts, ka ar muitas deklarācijām brīvam apgrozījumam Eiropas Savienībā laistā prece „lopbarības raugs" atbilst KN un TARIC kodam 2309 90 31 89, un attiecīgi precei ir piemērojama ievedmuitas nodokļa pamatlikme 23 *euro* par tonnu, tādējādi par ievestajām precēm pilnā apmērā nav aprēķināts ievedmuitas nodoklis un pievienotās vērtības nodoklis.

Ar VID Muitas pārvaldes direktora vietnieka p.i. 2019. gada 7.jūnija lēmumu Nr.27.4.3-10/6186 (turpmāk – sākotnējais lēmums) noteikts valsts budžetā ieskaitīt pieteicējas deponēto naudas līdzekļu uzskaites kontā iemaksāto drošības naudu 3644,66 *euro*, savukārt drošības naudas depozītu 9917,23 *euro* atmaksāt pieteicējai.

[2] Izskatot pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu, VID ģenerāldirektora p.i. ar 2019. gada 5. augusta lēmumu Nr.30.1-22.9/3557 (turpmāk – Lēmums) sākotnējo lēmumu atstāja negrozītu. Lēmums cita starp pamatots šādi.

[2.1] Pieteicēja neapstrīd to, ka deklarētā prece faktiski atbilst KN un TARIC kodam 2309 90 31 89, kuram atbilstošā ievedmuitas nodokļa pamatlikme ir 23 *euro* par tonnu. Lietā ir strīds par to, vai VID Muitas pārvalde preču klasifikācijas pārbaudi pabeidza ar novēlošanos, sākotnējo lēmumu pieņemot tad, kad atbilstošās tarifu kvotas (KN un TARIC kodam 2309 90 31 89 paredzētā 7 % ievedmuitas nodokļa likme) tika izsmeltas un vairs nebija pieejamas.

[2.2] Atbilstoši Savienības Muitas kodeksa 77. panta, 87. panta 1. punkta, 102. panta 1. un 3. punkta un 103. panta nosacījumiem pieteicējai muitas parāds radies Latvijas Republikā laikā no 2019. gada 15. februāra līdz 22. martam (muitas

deklarāciju pieņemšanas brīdī). VID Muitas pārvalde muitas parādu pieteicējai paziņoja triju gadu laikā kopš muitas parāda rašanās dienas. Pieteicējas arguments par administratīvā akta izdošanas termiņa kavējumu nav pamatots.

[2.3] Tarifu kvotas ir muitas tarifu atvieglojumi, kas ļauj ievest Eiropas Savienības muitas teritorijā noteiktu preču daudzumu noteiktā laika periodā, piemērojot samazinātu vai 0 % ievedmuitas nodokļa tarifa likmi.

Atbilstoši Komisijas 2015. gada 24. novembra Īstenošanas regulas (ES) Nr.2015/2447, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu konkrētus noteikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr.952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (turpmāk – Īstenošanas regula) 51. pantam daudzumus saskaņā ar tarifu kvotām nevar piešķirt agrāk kā otrajā darbdienā pēc dienas, kad pieņemta muitas deklarācija, kurā deklarētājs iesniedzis pieprasījumu atļaut izmantot tarifu kvotu. Par katru tarifu kvotu Eiropas Komisija piešķir daudzumus, pamatojoties uz pieprasījumiem atļaut izmantot tarifu kvotu, ko tā saņēmusi, ievērojot hronoloģisko secību attiecībā uz dienām, kādā pieņemtas attiecīgās muitas deklarācijas, un ciktāl to atļauj atlikusī tarifu kvota.

[2.4] Konkrētajā gadījumā saskaņā ar Komisijas 2001. gada 30. oktobra Regulas (EK) Nr.2133/2001, ar ko atver dažas Kopienas tarifu kvotas un tarifu maksimālos apjomus labības nozarē un paredz to pārvaldi, un atceļ Regulu (EK) Nr.1897/94, Regulu (EK) Nr.306/96, Regulu (EK) Nr.1827/96, Regulu (EK) Nr.1970/96, Regulu (EK) Nr.1405/97, Regulu (EK) Nr.1406/97, Regulu (EK) Nr.2492/98, Regulu (EK) Nr.2809/98 un Regulu (EK) Nr.778/1999 (turpmāk – Regula Nr.2133/2001) II pielikumu un atbilstoši *QUOTA* datubāzē un VID Integrētās tarifa vadības sistēmā (ITVS) esošajai informācijai pārstrādes produktiem, ko izmanto dzīvnieku barībā ar KN kodu 2309 90 31, laikam no 2019. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim tika atvērta nepreferenciālā tarifu kvota Nr.090073 ar sākotnējo daudzumu 2 800 000 kg, paredzot samazinātās ievedmuitas nodokļa tarifa likmes 7 % piemērošanu. 2019. gada 30. aprīlī tarifu kvotas Nr.090073 statuss bija kritisks, bet 6. maijā kvota tika izsmelta, proti, Eiropas Savienības teritorijā tika ievests viss tarifu kvotā Nr.090073 paredzētais preču daudzums.

Tā kā pieteicēja muitas deklarācijās deklarētajām precēm norādīja neatbilstošu KN kodu un līdz 2019. gada 6. maijam neiesniedza pieprasījumu izmantot tarifu kvotu Nr.090073, samazinātās ievedmuitas nodokļa tarifa likmes 7 % piemērošana nav iespējama. Preču daudzumi, kas pārsniedz minēto tarifa kvotu, tiek pakļauti aplikšanai ar atbilstošajam KN kodam paredzēto muitas nodokļa tarifa pamatlikmi.

[2.5] Ievērojot, ka tieši pieteicēja muitas deklarācijās ievestajām precēm norādīja neatbilstošu KN un TARIC kodu, tad pieteicējai ir jāuzņemas atbildība par pašas savlaicīgi neiesniegto pieprasījumu izmantot tarifu kvotu. Ja pieteicējai radās šaubas par ievedamās preces klasifikāciju, tai bija iespēja lūgt VID Muitas pārvaldi izsniegt saistošo izziņu par tarifu.

[3] Pieteicēja vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par Lēmuma atcelšanu. Pieteikumā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[3.1] Sākotnēji VID Muitas pārvalde matemātisku aprēķinu rezultātā, nevis nosūtot preču paraugus laboratorisko analīžu veikšanai, noteica, ka deklarētās preces atbilst KN un TARIC kodam 2309 90 96 98. Turklāt aprēķini tika veikti pēc metodēm, kuru pielietošanu rekomendē Eiropas Savienības regulas, kas izskatāmajā gadījumā nebija piemērojamas.

Pēc tam, kad pieteicēja bija saņēmusi Austrijas komersanta *Osterreichische Agentur fur Gesundheit und Ernahrungssicherheit GmbH* laboratorijas pārskatu un bija notikusi pieteicējas un VID pārstāvju tikšanās, VID Muitas pārvalde izņemtos preču paraugus nosūtīja testēšanai Pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskajam institūtam „BIOR". Abos testēšanas pārskatos rezultāti sakrita, un VID Muitas pārvalde sākotnējā lēmumā atzina, ka preces ir deklarējamas ar KN un TARIC kodu 2309 90 31 89.

Ja VID jau laikus būtu nosūtījis preču paraugus laboratorisko analīžu veikšanai atbilstoši Eiropas Savienības sniegtajiem KN skaidrojumiem, tad pareizais preču KN un TARIC kods būtu noteikts 2019. gada februārī – aprīlī. Tas, ka pareizais kods tapa zināms vien 2019. gada jūnijā, kad tarifu kvotas jau bija izsmeltas un pieteicējai vairs nebija pieejamas, kas faktiski pieteicēju padarīja konkurēt nespējīgu, ir tiešs VID amatpersonu kļūdainas, neprofesionālas rīcības rezultāts.

[3.2] Pieteicēja veica tirgus situācijas analīzi, pārbaudīja lopbarības rauga importam piemērojamo preces KN kodu un ievedmuitas tarifus Eiropas Savienībā. Pieteicēja jau 2019. gada martā, sniedzot informāciju VID Muitas pārvaldei, iesniedza gan vienotā administratīvā dokumenta (VAD) paraugus, no kuriem skaidri redzams, ka strīdus preci citās Eiropas Savienības dalībvalstīs deklarē ar KN kodu 2102 20 19 10, kā arī sākotnējos paskaidrojumus KN koda izvēlei. Pieteicējai ir zināms, ka arī iepriekšējais uzņēmums, kas piegādāja šo pašu preci tam pašam ražotājam no tā paša piegādātāja Krievijā uz Eiropas Savienību, vairāku gadu garumā deklarēja preci ar KN kodu 2102 20 19 10. Pieteicēja ievēroja nosacījumu, ka vienāda prece jebkurā Eiropas Savienības dalībvalstī muitas vajadzībām jādeklarē pēc vieniem un tiem pašiem principiem, piemērojot vienu un to pašu preces KN un TARIC kodu.

[3.2] VID lēmumā nav vērtējis ne amatpersonu rīcības tiesiskumu, ne arī pieteicējas piedāvāto iespēju atlīdzināt tai radušos zaudējumus.

[3.3] VID nepamatoti atsaucas uz Savienības Muitas kodeksa 102. panta 3. punktu, jo tajā noteiktais termiņš attiecas uz VID amatpersonu tiesībām uzsākt pārbaudi par iepriekšējiem darījumiem, nevis uz uzsākto pārbaužu veikšanas ilgumu.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2020. gada 3. novembra spriedumu pieteicēja pieteikums noraidīts, motivējot šādi.

[4.1] Pieteicēja no 2019. gada 15. februāra līdz 22. martam pieteica muitas procedūru „laišana brīvā apgrozībā", deklarējot preci „lopbarības raugs" ar KN un TARIC kodu 2102 20 19 10 (*lietas 1. sējuma 95.–144. lapa*).

VID veica muitas deklarācijās sniegto ziņu atbilstības pārbaudi par preču tarifa klasifikāciju. VID Muitas pārvaldes testēšanas pārskatos un atzinumos tika konstatēts, ka brīvam apgrozījumam izlaistā prece atbilst TARIC kodam

2309 90 96 98, jo prece ir lopbarības raugs kopā ar pēcspirta graudu šķiedeni, tāpēc to nevar klasificēt kā neaktīvo raugu (TARIC kods 2102 20 19 10), turklāt cietes saturs tajos ir mazāks par 0,5 % (*lietas 1. sējuma 145.–186. lapa*). Pirmie VID Muitas pārvaldes testēšanas pārskati tika sagatavoti 2019. gada 27. februārī, atzinumi – 2019. gada 13. martā.

Tiesa norādīja, ka pieteicējai no 2019. gada 3. marta (*acīmredzot domāts 4. marta*) vairākkārt tika dota iespēja iesniegt papildu pierādījumus par to, kādam kodam ievestā prece atbilst (*lietas 1. sējuma 27.–48. lapa*).

No pieteicējas sniegtajām atbildēm ir redzams, ka pieteicēja 2019. gada 1., 17., 22. aprīlī lūdza iestādi izsniegt papildu dokumentus par testēšanas rezultātiem, pagarināt atbildes sniegšanas laiku, līdz tā sagaida analīžu rezultātus (*lietas 1. sējuma 52. lapa (acīmredzot domāta 52., 53., 56. lapa)*). Attiecīgi pieteicēja pašas veiktos testēšanas rezultātus iestādē iesniedza 2019. gada 13. maijā, tajos konstatēts, ka cietes saturs produktā pārsniedz 0,5 % (*lietas 1. sējuma 86.–88. lapa*).

VID 2019. gada 30. maijā veica atkārtotu preces testēšanu, konstatējot, ka prece ir lopbarības raugs kopā ar pēcspirta graudu šķiedeni, bet cietes saturs tajā pārsniedz 0,5 %, tāpēc prece atbilst kopienas integrētā tarifa kodam 2309 90 31 89 (*lietas 1. sējuma 186.–212. lapa*).

Tiesa secināja, ka pieteicēja sākotnēji deklarēja preci ar KN un TARIC kodu 2102 20 19 10. Iestāde veica pārbaudi, konstatēja, ka prece šim kodam neatbilst, jo tajā lopbarības raugs bija kopā ar pēcspirta graudu šķiedeni. Tālāk jau lietas dalībnieku starpā bija diskusija par cietes saturu produktā (zem vai virs 0,5 %), jo no tā bija atkarīgs, vai prece atbilst attiecīgi kopienas integrētā tarifa kodam 2309 90 31 89 vai kodam 2309 90 96 98, līdz abi lietas dalībnieki vienojās, ka prece atbilst TARIC kodam 2309 90 31 89.

[4.2] Pieteicēja pieteikumā norāda, ka attiecībā uz pieteicējas brīvam apgrozījumam izlaisto preci ir piemērojama tarifu kvota Nr.090073. Iestāde šim viedoklim nepiekrīt, norādot, ka samazinātās nodokļu tarifa likmes 7 % piemērošana nav iespējama, jo tarifu kvota Nr.090073 tika izsmelta 2019. gada 6. maijā.

[4.3] Atbilstoši Īstenošanas regulas 51. pantam daudzumus saskaņā ar tarifu kvotām nevar piešķirt agrāk kā otrajā darbdienā pēc dienas, kad pieņemta muitas deklarācija, kurā deklarētājs iesniedzis pieprasījumu atļaut izmantot tarifa kvotu. Par katru tarifu kvotu Komisija piešķir daudzumus, pamatojoties uz pieprasījumiem atļaut izmantot tarifu kvotu, ko tā saņēmusi, ievērojot hronoloģisko secību attiecībā uz dienām, kādā pieņemtas attiecīgās muitas deklarācijas, un ciktāl to atļauj atlikusī tarifu kvota.

Kā to pamatoti norādīja VID, tarifu kvotas piešķir, pamatojoties uz deklarētāja iesniegto pieprasījumu. Pieteicēja, no 2019. gada 15. februāra līdz 22. martam deklarējot preci, šādu pieprasījumu neiesniedza, jo deklarēja preci ar citu tarifa kodu.

[4.4] Saskaņā ar Muitas kodeksa 15. panta 2. punktu, kad persona muitas dienestiem iesniedz muitas deklarāciju, attiecīgā persona kļūst atbildīga par deklarācijā, paziņojumā vai pieteikumā sniegtās informācijas pareizību un pilnīgumu; visu to dokumentu īstumu, pareizību un spēkā esamību, kas pamato deklarāciju, paziņojumu vai pieteikumu; par visu pienākumu izpildi saistībā ar attiecīgās muitas procedūras piemērošanu konkrētajām precēm vai ar atļauto darbību veikšanu.

Tādējādi tiesa atzina, ka tas bija pieteicējas pienākums jau sākotnēji deklarēt preci atbilstoši KN un TARIC kodam, kas konkrētajā gadījumā netika izdarīts. Attiecīgi arī pieteicējai ir jārēķinās ar tām tiesiskajām sekām, kuras var rasties, ja tarifa kods tiek norādīts nepareizi. VID rīcība neliecina par procesa vilcināšanu, tā bija vērsta uz preces tarifa koda noteikšanu.

[5] Pieteicēja par Administratīvās rajona tiesas 2020. gada 3. novembra spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību, pamatojot šādi.

[5.1] KN un TARIC koda noteikšanas process tika novilcināts tieši VID amatpersonu nepareizas un kļūdainas rīcības dēļ. Turpretī pieteicējas iniciatīvas rezultātā pusēm izdevās nonākt pie pieņemama rezultāta – pēc tam, kad pieteicēja bija saņēmusi *Osterreichische Agentur fur Gesundheit und Ernahrungssicherheit GmbH* laboratorijas pārskatu, VID bija spiests veikt atkārotu deklarēto preču testēšanu, noskaidrojot preču kodu. Pieteicēja vienojās ar VID par konkrēto KN un TARIC kodu tikai tādēļ, lai izbeigtu strīdu. Tiesa nepamatoti nedeva vērtējumu šiem pieteicējas norādītajiem apstākļiem, tādējādi tiesa lietu neizskatīja objektīvi un vispusīgi.

[5.2] Pieteicēja apzinās savu kā preces deklarētāja atbildību. Tieši tādēļ pieteicēja veica pieteikumā uzskaitītās darbības, lai nodrošinātu preču pareizu deklarēšanu. Konkrētā prece ir pietiekoši komplicēta un, iespējams, ar nobīdēm ražošanas procesā, kas dod nelielas satura atšķirības gala produktā, savukārt šīs satura atšķirības ir pietiekamas, lai precei atšķirtos arī piešķiramais preces kods. To pierāda arī apstāklis, ka VID amatpersonas sākotnēji izmantoja nepareizas, kļūdainas metodes preces koda noteikšanā.

[5.3] Tiesa nevērtēja pieteicējas piedāvāto iespēju kompensēt pieteicējai radušos zaudējumus.

[6] VID rakstveida paskaidrojumā norādīja, ka iestādes darbības, informējot pieteicēju par muitas deklarāciju kontroles rezultātiem un lūdzot sniegt viedokli un argumentus, uzklausot pieteicēju, izvērtējot tās iesniegtos dokumentus, tiekoties ar pieteicēju un tā rezultātā veicot atkārtotu deklarēto preču testēšanu, bija loģiskas un profesionālas, vērstas uz preces tarifa koda noteikšanu.

Pieteicēja muitas deklarācijās ievestajām precēm norādīja neatbilstošu KN un TARIC kodu, tādējādi tai ir jāuzņemas atbildība par savlaicīgi neiesniegto pieprasījumu atļaut izmantot tarifu kvotu. Nav garantēts, ka pieteicēja, iesniedzot pieteikumu pirms 2019. gada 7. jūnija, būtu saņēmusi tarifa kvotu, jo tarifu kvotas Nr.090073 statuss jau 2019. gada 30. aprīlī bija kritisks.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējas apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[8] Pieteicējas prasījums ir atcelt Lēmumu, jo muitas deklarācijām nepareizi aprēķināti muitas maksājumi, un uzlikt par pienākumu VID veikt pieteicējas muitas maksājumu (muitas nodokļa un pievienotās vērtības nodokļa) pārrēķinu, piemērojot precēm ievedmuitas nodokli 7 %, kāds tas būtu, ja VID Muitas pārvaldes lēmuma pieņemšanas brīdī būtu pieejamas kvotas preču KN un TARIC kodam 2309 90 31 89.

[9] Izvērtējusi Administratīvās rajona tiesas sprieduma motivāciju, apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pārbaudīja lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus un pareizi secināja, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots. Līdz ar to nepastāv pamats muitas maksājumu pārrēķināšanai.

Tā kā tiesas sniegtā argumentācija spriedumā ir pareiza, apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307. panta ceturto daļu pievienojas Administratīvās rajona tiesas spriedumā veiktajam lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai, to neatkārtojot.

Atbildot uz pieteicējas apelācijas sūdzības argumentiem, apgabaltiesa papildus norāda turpmāko.

[10] Muitas kodeksa 7. iedaļa reglamentē preču kontroli. Šā kodeksa 46. pants noteic riska pārvaldību un muitas kontroles. Atbilstoši šā panta 1. punktam muitas dienesti var veikt jebkuras muitas kontroles, ko tie uzskata par vajadzīgām. Muitas kodeksa 48. pants, reglamentējot kontroli pēc preču izlaišanas, cita starp noteic, ka saistībā ar muitas kontrolēm muitas dienesti var pārbaudīt muitas deklarācijā, ietvertās informācijas pareizību un pilnīgumu, jebkāda apstiprinoša dokumenta esību, īstumu, pareizību un derīgumu. Šie dienesti var arī pārbaudīt šādas preces un/vai ņemt paraugus, ja tas vēl ir iespējams.

Konstatējams, ka muitas kontroles amatpersonas to kompetences ietvaros pieteicējas muitas deklarācijām, kas noformētas laika periodā no 2019. gada 15. februāra līdz 22. martam un ar kurām pieteicēja laida brīvā apgrozībā preci „lopbarības raugs", veica pārbaudi, cita starp preču deklarēšanas brīdī ņemot preču paraugus.

[11] Pieteicēja lietā izvirzījusi argumentu, ka VID amatpersonas novilcinājušas KN un TARIC koda noteikšanas procesu. Apgabaltiesa minētajam argumentam nepiekrīt turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[12] No lietas materiāliem konstatējami šādi apstākļi.

Pirmie preču paraugi tika izņemti 2019. gada 15. februārī, un pirmie Muitas pārvaldes testēšanas pārskati par izpētes rezultātiem sagatavoti 2019. gada 27. un 28. februārī (*lietas 1. sējuma 147., 148., 151., 152., 155., 158., 161. un 164. lapa*). Atbilstoši Lēmumā norādītajam, šo preču paraugu testēšanas pirmie rezultāti VID amatpersonu rīcībā bija 2019. gada 28. februārī.

Pieteicēja elektroniski ir lūgusi VID paziņot testēšanas rezultātus un paātrināt jautājuma izskatīšanu (*lietas 1. sējuma 60.–65. lapa*).

2019. gada 4. martā VID nosūtīja pieteicējai informāciju (*lietas 1. sējuma 45.–47. lapa*), cita starpā norādot, ka pēc šā brīža iestādes rīcībā esošās informācijas – kopā ar muitas deklarācijām iesniegtajos dokumentos norādīto preces aprakstu un preces paraugu laboratorisko testēšanu, saskaņā ar KN vispārīgo interpretācijas 1. un 6. noteikumu, HS skaidrojumiem preču pozīcijai 2102, KN skaidrojumiem preču pozīcijai 2309 –, prece atbilst KN un TARIC kodam 2309 90 96 98. Minētajā vēstulē cita starpā pieteicējai lūgts iesniegt preces ražotāja apstiprinātu informāciju par preces sastāvu, ražošanas procesa shēmu un aprakstu un, ja iespējams, citu informāciju, kura pamatotu preces atbilstību deklarētajam preces kodam KN preču pozīcijā 2102. Vienlaikus norādīts, ka pieteicējai ir iespēja saņemt juridiski saistošu muitas iestādes lēmumu par preču tarifa klasifikāciju – saistošo izziņu par tarifu.

Konstatējams, ka pieteicēja nav piekritusi VID viedoklim par preces kodu, 2019. gada 13. marta iesniegumā lūgusi VID apstiprināt kodu 2309 90 31 un lemt par drošības naudas atmaksu (*lietas 1. sējuma 58. lapa*).

Turpmākā pieteicējas un VID sarakste (*lietas 1. sējuma 27.–44., 50.–57. lapa*) liecina, ka pieteicēja nav piekritusi VID vēstulēs norādītajam par muitas deklarāciju kontroles rezultātā noteikto preces kodu, pieteicējai tikusi pieprasīta papildu informācija un paskaidrojumi, pieteicēja nav iesniegusi VID prasītos dokumentus, ir notikusi pieteicējas un VID amatpersonu tikšanās. 2019. gada 20. maijā tika panākta pieteicējas un VID vienošanās par atkārtotu preču paraugu testēšanu attiecībā uz cietes saturu.

2019. gada 30. maijā Muitas pārvalde ir sagatavojusi jaunus atzinumus par preces tarifa klasifikāciju saskaņā ar KN (*lietas 1. sējuma 189.–212. lapa*), attiecīgi nosakot KN un TARIC kodu 2309 90 31 89.

Sākotnējais lēmums, kurā pieteicējai noteikti muitas maksājumi par muitas deklarācijām un depozīta daļas atmaksu, pieņemts 2019. gada 7. jūnijā.

[13] Muitas kodeksa 22. pants reglamentē pēc pieteikuma saņemšanas pieņemto lēmumu nosacījumus. Atbilstoši šā panta 2. punktam muitas dienesti nekavējoties un vēlākais 30 dienu laikā no brīža, kad saņemts pieteikums lēmumam, pārbauda, vai ir izpildīti visi šā pieteikuma pieņemšanas nosacījumi.

Ja muitas dienesti secina, ka pieteikumā ir visa informācija, kas ir vajadzīga, lai tie spētu pieņemt lēmumu, tie pieteikuma iesniedzējam pirmajā daļā minētajā termiņā paziņo, ka pieteikums ir pieņemts.

Muitas kodeksa 22. panta 3. punkts noteic, ka kompetentais muitas dienests pieņem lēmumu, kā minēts 1. punktā, un par to paziņo pieteikuma iesniedzējam nekavējoties un vēlākais 120 dienu laikā no pieteikuma pieņemšanas dienas, ja vien nav paredzēts citādi.

Ja muitas dienesti nespēj ievērot termiņu lēmumu pieņemšanai, tie pirms šā termiņa beigām par to paziņo pieteikuma iesniedzējam, izklāstot iemeslus un norādot papildu termiņu, kuru tie uzskata par vajadzīgu lēmuma pieņemšanai. Ja vien nav paredzēts citādi, šāds papildu termiņš nepārsniedz 30 dienas.

Neskarot otro daļu, muitas dienesti var pagarināt lēmuma pieņemšanas termiņu, kā noteikts tiesību aktos muitas jomā, ja pieteikuma iesniedzējs lūdz pagarinājumu, lai veiktu pielāgojumus, kas nepieciešami nosacījumu un kritēriju izpildes nodrošināšanai. Šos pielāgojumus un papildu termiņu, kas nepieciešams to veikšanai, paziņo muitas dienestiem, kuri lemj par termiņa pagarināšanu.

Apstākļos, kad tika konstatēta pieteicējas muitas deklarācijās norādītā preču koda neatbilstība, VID sākotnējais koda atbilstības izvērtējums notika divu nedēļu laikā. Savukārt pēc pieteicējas un VID vienošanās KN un TARIC kods 2309 90 31 89 tika noteikts 3,5 mēnešu laikā no pirmo deklarāciju iesniegšanas (iesniegtas 2019. gada 15. februārī), ņemot vērā to, ka lēmuma pieņemšana tika pagarināta sakarā ar papildu dokumentu un informācijas saņemšanu un vienošanos par atkārtotu preču paraugu testēšanu.

Pieteicēja apelācijas sūdzība ir atzinusi, ka konkrētā prece ir pietiekoši komplicēta, iespējams, bijušas nobīdes tās ražošanas procesā, kas radījušas nelielas satura atšķirības gala produktā, ka šīs preces satura atšķirības ir pietiekamas, lai precei atšķirtos arī piešķiramais preces kods. Tomēr, neskatoties uz to, ka pieteicējai bija zināms, ka precei tās ražošanas procesā var veidoties atšķirības, kas var ietekmēt preces kodu, pieteicēja nav vērsusies VID, lai saņemtu saistošo izziņu par tarifu.

Apgabaltiesa norāda – pat ja attiecīgā ražotāja lopbarības raugs vienmēr bija deklarēts ar KN un TARIC kodu 2102 20 19 10, tas nenozīmē, ka muitas iestāde ir kavēta ņemt preces paraugu un veikt pārbaudi, lai noteiktu tā sastāvu, īpašības u.tml., un secīgi noteikt to, vai prece deklarēta ar atbilstošu KN un TARIC kodu.

Apgabaltiesa konstatētajos apstākļos nesaskata pamatu secināt, ka VID ir pieļāvis nepamatotu vilcināšanos, izskatot jautājumu par pieteicējas laišanai brīvam apgrozījumam deklarēto preču atbilstošu KN un TARIC kodu. Lēmums par atbilstošu preču kodu pieņemts, ievērojot Muitas kodeksa 22. panta prasības, tas ir tiesisks un pamatots.

[14] Kā to pamatoti norādīja pirmās instances tiesa, atsaucoties uz Muitas kodeksa 15. panta 2. punktu, tieši pieteicēja kā persona, kas muitas dienestiem iesniedza muitas deklarāciju, ir atbildīga par:

a) deklarācijā, paziņojumā vai pieteikumā sniegtās informācijas pareizību un pilnīgumu;

b) visu to dokumentu īstumu, pareizību un spēkā esamību, kas pamato deklarāciju, paziņojumu vai pieteikumu;

c) attiecīgā gadījumā – par visu pienākumu izpildi saistībā ar attiecīgās muitas procedūras piemērošanu konkrētajām precēm vai ar atļauto darbību veikšanu.

Pieteicēja preci bija deklarējusi ar nepareizu KN un TARIC kodu 2102 20 19 10. Līdz ar to muitas iestādes pienākums bija noteikt pareizu preču kodu un secīgi – muitas maksājumus.

Tikai no pieteicējas konkrētajā gadījumā bija atkarīgs tas, vai, pareizi un savlaicīgi deklarējot konkrētās preces, tā varēs iesniegt pieprasījumu atļaut izmantot tarifu kvotu un varēs šo kvotu izmantot.

Ievērojot minēto, nav konstatējams pamats pārrēķināt muitas maksājumus.

[15] Pieteicēja norāda, ka nav tikusi izskatīta piedāvātā iespēja kompensēt pieteicējai radušos zaudējumus.

Apgabaltiesa norāda, ka apstākļos, kad pārbaudes rezultātā pieteicējai muitas maksājumi par muitas deklarācijām ir noteikti pareizi un normatīvajos aktos noteiktos termiņos, kad nav konstatēts, ka iestāde KN un TARIC koda noteikšanas procesā būtu pieļāvusi nepamatotu vilcināšanos, kā to uzskata pieteicēja, nav pamata konstatēt, ka pieteicējai būtu radušies zaudējumi.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 245. pantu, 304. panta pirmo daļu, 307. un 309. pantu, 329. panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt SIA „U.P. Agro" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2019. gada 5. augusta lēmuma Nr.30.1-22.9/3557 atcelšanu un labvēlīgāka administratīvā akta izdošanu, pārrēķinot ievedmuitas nodokli un pievienotās vērtības nodokli.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente S. Gintere

Tiesneses K. Kalvāne

L. Vīnkalna